

ΣΤΡΟΦΕΣ

Καὶ πέθανε τὴν πῆρανε οἱ τέσσεροι στὰ χεῖρα,
πῆγε νὰ βρῇ ἀνάπανσι μὲς τῆς γῆς τὴ δροσοῦλα,
καὶ πλῶν κόσμος ἦτανε, παπᾶδες, νεκροκέρια...
"Ονειρον ἦταν κ' ἔοβνε σὺν πρόβαλλ' ἡ αὐγοῦλα.

Τὴν ἔκλαψαν ἀδάκρυτο δὲν ἔμειν' ἓνα μάτι,
στὸ μῆμα τῆς ξαπρόβαλλεν ὁλόδροση δαφνοῦλα,
καὶ ἔγραψε στὴν πλάκα τῆς τὸ χέρι ἐνὸς διαβάτη
«Ὁνειρον ἦταν κ' ἔοβνε σὺν πρόβαλλ' ἡ αὐγοῦλα».

Δὲν πεθαίνουν ἢ παρθένες ὅσες ὁμορφα κοιμῶνται,
κλειοῦν τὰ μάτια τοὺς μονάχα κ' ἄλλους κόσμους σὺλλο-
[γιοῦνται,
δὲν πεθαίνουν ἢ παρθένες, ὦ! ἂν πέθαναν τί κρῖμα!
βάζουν κάτωπορο στεφάνι καὶ παντρεύονται τὸ μῆμα.

Ποὺς οὖν τὴν περὶ τὸν τάφο πῶς τῆς τρώει τὸ σαρὰκι,
τ' ἄγριον σκυληκιοῦ τὸ στόμα καὶ τῆς πίκρας τὸ
[φρομάκι;
Τρώει τὴν σάρκα τοὺς μονάχα, μ' αὐτὲς περὶ ὁμορφες, πο-
[μένουν,
δὲν πεθαίνουν ἢ παρθένες, δὲν πεθαίνουν, δὲν πεθαίνουν...

ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΓΟΛΓΟΘΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Τρία μυθιστορήματα γραφέντα ἀπὸ τρεῖς Γαλλίδας ἐδημοσιεύθησαν σχεδὸν ταυτοχρόνως εἰς Παρισίους. «Τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Λουίζης» τῆς κ. Ρενέ Βόλτς, συγκινητικωτάτη ἀφήγησις μιᾶς ἀγαπῶσης, ἀλλὰ μὴ ἀνταγαπωμένης. «Τὸ βασίλειον τῆς Ἀνοίξεως» τῆς κ. Γαβριέλλας Ρεβάλ, εἰς ἕνους τοῦ ἔρωτος, δὲν ψάλλει μία νεόνυμφος, ἢ ὅμως κατόπιν ἀπατᾷ ὁ σύζυγός της. — Πολὺ ἀρτιώτερον εἶνε τὸ μυθιστόρημα τῆς βασιῶνης Μισοῦ, μία ψυχολογικὴ μελέτη, ἐν ἣ θίγει ἀντιμετώπους τὴν Σκανδιναβικὴν ἀδιάλλακτον ἰδεολογίαν πρὸς τὸν ἐλαφρὸν θετικισμὸν τῆς Μεσομβρονῆς Εὐρώπης.

★

Ἰωβιλαῖα. Ἡ Ρωσσία ἐώρτασε τὴν τριακοσιετηρίδα τῆς Ἀναστασίας Ρωμαιοφ, ἡ Γερμανία τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς μάχης τῆς Λειψίας (16—18 Σεπτεμβρίου 1813) ἣτις ἔσχε πολλαπλὴν σημασίαν εἰς τὴν τῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἣτις ὑπῆρξεν ὁ πρόλογος τοῦ Βατερλό, ἀπὸ πολεμικῆς δ' ἀπόψεως θεωρεῖται ὡς ἡ μεγαλειτέρα μάχη τοῦ κόσμου, κληθεῖσα «μάχη τῶν ἐθνῶν» λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπάλων στρατῶν καὶ λόγῳ τῶν ἀπωλειῶν.

✱

Ὁ ἐν Ρώμῃ παρεπιδητὸν καθηγητὴς κ. Σ. Λάμπρος ἔδωσε διὰ λέξιν περὶ τῆς σημερινῆς ἀρχαιολογικῆς κινήσεως ἐν ταῖς Ἑλλήν. χώραις. Ἡ αἰθουσα ἦτο κατὰ μέρος ἐξ ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων. Ἀνέφερεν ὅτι αἱ Ἀθηναὶ ἐγένοντο κέντρον ἀρχαιολογικὸν τῆς οὐτεροασίας τῶν πεπολιτισμένων Ἐθνῶν διὰ τῶν Ἰνστιτούτων καὶ τῶν ἀνασκαφῶν, ἐπαραγμετῶν δὲ τὴν ζήτημα τῆς συμβαδίσσεως τῆς μελέτης τῆς ἀρχαιότητος πρὸς τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν τῆς Ἰταλίας, κατέδειξε τὰς ἐν Ἑλλάδι προόδους τῆς ἀρχαιολ. ἐπιστήμης καὶ ὑπέδειξε τὰς νέους ὁρίζοντας οὓς δύνανται ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος, καὶ ὅτι ἡ οκαπάνη τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχαιοδύφου θὰ ἐρευνήσῃ τὰ ἐρεῖπια τῆς Ἡπείρου, τῆς βορείου Θεσσαλίας, τῆς Μακεδονίας, τῶν Νήσων.

Τὴν διάλεξίν του ὁ κ. Λάμπρος ἐπατέλαβε καὶ εἰς Φλωρεντίαν.

★

Συνέστη ἐπιτροπὴ ἐξ ἐπιλέκτων τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωρίας μελῶν, ἣτις θὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁραίας ἰδέας ἣν προέτεινεν ὁ κ. Ἀθ. Βρυζάκης περὶ ἰδρύσεως Μεγάρου τῶν Ἀπομάχων, ἵνα στεγασθῶσιν οἱ ἄποροι ἀνᾶπροι τοῦ πολέμου. Εἰς τὸ Μέγαρον θὰ καταρτιοῦν καὶ Μουσεῖον ἀναμνηστικῶν εἰδῶν τοῦ πολέμου. Τῆς ἐπιτροπῆς μετέχουσιν, ἐκτὸς ἄλλων, οἱ διευθυνταὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, τῆς Αἰγῆς Τραπεζῆς, ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ στρατηγὸς κ. Λαγκλῆς, ὁ πλοίαρχος κ. Γκίνης, οἱ κ. κ. Ε. Μπενάκης, Α.

Ζαΐμης, Διον. Στεφάνου, Ι. Ἀθανασάκης. Οἱ κ. κ. Ἀθ. Βρυζάκης καὶ Δ. Καλογερόπουλος, ἀντιπροσωπεύοντες τὴν ἐπιτροπὴν, ἀνεκοίνωσαν τὸν καταρτισμὸν αὐτῆς πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅστις ἐπεδοκίμασε τὴν ἰδέαν, συγχρόνως δὲ ἐπέβαλον ὑπόμνημα καὶ πρὸς τὸν κ. Προθυπουργόν.

—Εἰς Θεσσαλονίκην ἤρξατο παραστάσεων θιάσος ὑπὸ τὴν κ. Βασιλείαν Στεφάνου, μεθ' ἧς συμπράττουσιν ἡ κ. Ροζάν καὶ ὁ κ. Γαβριηλίδης.

—Ἀπέθανεν εἰς τῶν ἱκανωτέρων καὶ Ἑλληνικωτέρων ζωγράφων μας, ὁ Πολυχρονος Λεμπέσης. Ἔργα του πολλὰ καὶ ἐξετιμῆθησαν εἰς τὰς καλλιτεχνικὰς ἐκθέσεις τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος θὰ δημοσιεύσωμεν σκιαγραφεῖαν ἐκτενὴ περὶ τοῦ ἐκλιπόντος ἐν ἀφανείᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν ἀφανείᾳ ζήσαντος καλλιτέχοντος.

—Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Νεαπόλεως ἰδρύθη ἐδρα Νεοελληνικῆς φιλολογίας, διὰ πρώτην φορὰν ἰδρυομένη εἰς Ἰταλικὸν Πανεπιστήμιον.

—Ὁ Γάλλος λογογράφος κ. Ἀνδρέας Ζιλ παρεπιδητὸν εἰς Ἀθήνας ὁμίλησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν περὶ Παρισίων καὶ τοῦ ἄσματος αὐτῶν.

—Ἐν Κρήτῃ θὰ ἀνεγερθῇ μνημεῖον εἰς τὸν ἐν Χίῳ πεσόντα δόκιμον τοῦ Β. Ναυτικοῦ Ἰωάννην Παστριακάκη.

—Εἰς τὸν διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν μονοπρατικῶν θεατρικῶν ἔργων τῆς «Ἐταιρείας τῶν θεατρικῶν συγγραφέων» ἐστάλησαν 35 ἔργα.

—Ὁ ἐν Πειραιεὶ ἀποθανὼν Παναγιώτης Κολοσοῦκας ἀφῆκε τὰ 3/4 τῆς μεγάλης περιουσίας του εἰς τὸν ἄνθρωπον Πειραιῶς ὅπως χρησιμεύσουν ὡς κεφάλαιον διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐν Πειραιεὶ Μεγάρου τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

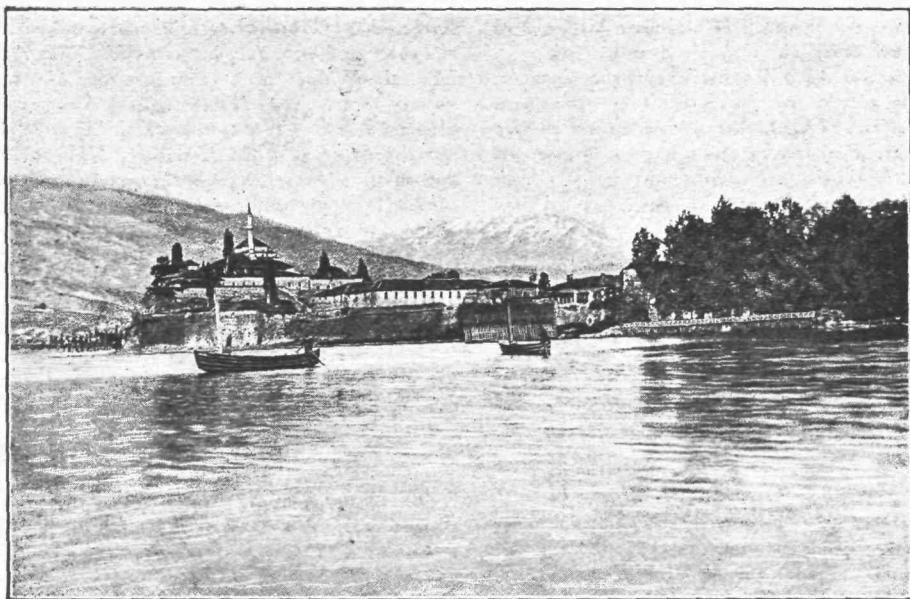
—Ὁ ἐν Σύρῳ κ. Σταμ. Βαφειάδης ἐδήλωσεν ὅτι ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῶν Ἰωαννίνων ἀναλαμβάνει ἰδίᾳ δαπάνη τὴν ἀνέγερσιν ἐν Σύρῳ μνημεῖον εἰς τοὺς κατὰ τὴν πόλεμον πεσόντας Κυκλαδίτας.

—Νέον μελόδραμα ἔγραψεν ὁ Λεκάς, τὴν «Ἰδαίαν Γυναῖκα». Θὰ παιχθῇ προσεχῶς εἰς Βιέννην τὸ πρῶτον.

—Ἡ Ἀδελφὴ Πάτι ἡ ὁποία εἰσῆλθεν εἰς τὸ 70ν ἔτος ἔνθα διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὸ Παρίσι ἐν φιλικῇ δείπῳ Ἡ φωνὴ τῆς διατηρεῖται θαυμασία.

—Κατὰ τὴν ἐφετερεὴν θεορτὴν περιόδον ὁ Καροῦζο θὰ ἐβρίσκειται εἰς Λονδίνον. Ἐξησφαλίθη ἡ σύμπραξις του εἰς τὸ Βασ. Μελόδραμα τοῦ Κόβεντ-Γκάρντν.

—Ἀπέθανεν ἐν βαθεῖ γήρατι ὁ Γ. Χάτσιων, ἐκδότης τῆς Ἀγγλικῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων» ἰδρυθείσης τῷ 1879—τὸ ἔτος τῆς ἰδρύσεως ὑπενηθμίζει ἀκριβῶς τὴν ἡλικίαν μας «Διάπλασιν τῶν Παίδων». Οἱ

ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ("Απομυξ εκ της λίμνης)

διασημότεροι των σημερινών "Αγγλων λογίων υπήρξαν συνεργάται κατά την παιδικήν των ηλικίαν εις τὸν περιοδικὸν τοῦ Χάττισον.

— Συνεπληρώθησαν τὸν λήξαντα μῆνα 30 ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Βάγνερ. Εἰς τὰς Γερμανικὰς ἐφημερίδας ἐδημοσίευσαν πολλὰ σχετικὰ ἄρθρα. Πρόσεχώς θὰ ἐφορτασθῇ ἡ ἐκατονταετηρεὶς ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ.

— Εἰς τὴν Γερμανίαν ὑπεβλήθη τομοσχέδιον περὶ ἀπαγορεύσεως καὶ κατασχέσεως παντὶς βιβλίου ἀνηθικοῦ, διότι ἡ κυκλοφορία των ἐπ' ἐσχάτων εἰνὴν γὰ φθάσῃ τὴν Γαλλικὴν ἀνηθικογραφίαν.

★

Ὁ θάνατος τῆς Κοτοπούλης ἤρχισε παραστάσεις εἰς Μινυλὴν. Θὰ δώσῃ οἰκτρὰν τριάκοντα παραστάσεων, μεθ' ὧς διεκτινθῇ εἰς Θεσσαλονίκην καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου θάρχισον παραστάσεις εἰς τὴν «Ν. Σκηρὴν».

— Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ἠνχίθη ὅπως ἰδρυθῇ Πανεπιστήμιον εἰς Θεσσαλονίκην. Ἡ ἐνχὴ αὕτη δύναται γὰρ ἐκπληρωθῇ ἂν ἰδρυθῇ ἐκεῖ Πρακτικὸν Πανεπιστήμιον.

— Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Ὁδείου κ. κ. Βασεργόβεν, Μπον-στεντοῦ, Μπέμερ καὶ Σαϊφερ κατήρτισαν κοναρέτο.

— Ὁ θάνατος Οἰκονόμου δίδει παραστάσεις εἰς τὸ «Πολυθέαμα». Ἐπαίξε «Ἀγριόπασια», «Χαμένην τιμὴν», «Νάρκισσον» καὶ τοὺς «Ἀθλίους» εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἠθοποιοὶ ἦσαν ὄντως... ἄθλιοι. Προετοιμάζει τὴν «Παναγίαν τῶν Παρισίων».

★

Πολλὲς λόγος ἐγένετο δι' ἐν συγχαρητήριον τηλεγράφημα φιλολογικῆς τινος Λέσχης τῆς Μινυλῆς σταλὲν πρὸς τὸν κ. Προμηθεογρόν, οὐντεταγμένον εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς δ' ὁ κ. Προμηθεογρὸς ἀπήντησεν εἰς... ὑπερκαθαρεύουσιν.

— Εἰς Παρισίους πρόκειται γὰρ γίνῃ ἡ ἐκποίησις τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τῆς πολιτικῆς Πινυακοθήκης τοῦ κ. Γ. Ζερβονδάκη. Ἀστυχῶς δὲν κατορθώθῃ γὰρ καταληθὺν ἔργα τινὰ τῆς οὐλλογῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

★

Εἰς τὴν Ρόδον οἱ Ἴταλοι ἔθεσαν χεῖρα, καίτοι προσορνωδῶς κατέχοντες τὴν νῆσον, ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἴταλοι ἔμποροι παλαιῶν καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων περιτρέχον τὴν νῆσον προσπαθοῦντες γὰρ ἀγοράσῃσι εἰς μικρὰς τιμὰς ἀγγεῖα καὶ κοσμήματα καὶ σκεύη παλαιά, σωζόμενα εἰς τὰ ἀπόκεντρα χωρία. Οἱ Ρόδιοι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ θιλήσῃσι γὰρ φηγαδέουσιν τοὺς καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς τῆς νήσου τῶν.

★

Μετὰ τὴν Μπορέ, ὁ Μπονναὶ μετὰ τὸ νέον ἔργον τὸν, τὰς «Eclaircuses», πραγματεύεται τὸ ζήτημα τοῦ φεμινισμοῦ καὶ τὸ ἐξετάζεται, καταλήγων εἰς τὸ αὐτὸ μετὰ Μπορέ συμπέρασμα, ὅτι ἡ γυνὴ μετὰ τὰς περὶ χειραφεσίας θεωρίας τῆς θὰ διατελῇ κατ' ἀνάγκην ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ ἀνδρός διὰ τὰς ζήσῃ.

Τὸ νέον τετράπρακτον δράμα τοῦ Μπονναὶ ἐπαίχθη εἰς τὸ Παρισίον θέατρον «Μαρινέ». Μᾶλλον διὰ τῆς λέξεως «Αἱ πρόσοκοποι» δέγεται γὰρ ἀποδοθῇ ἡ Γαλλικὴ ἐπωνυμία, προτιμότερα τῶν λέξεων «Ὁδηγήτρια» ἢ «Λαμπρὰ ἡ ῥόμοι».

Αἱ Πρόσοκοποι εἶνε αἱ Γαλλίδες ἐκεῖνα κυρίαί, αἱ ὁποῖαι εὖ γὰρ μιμηθῶσι τὰς σοφραζέττας Ἀγγλίδας προσπαθοῦν γὰρ δημονογῶσιν τὸν φεμινισμόν. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει καὶ ἡ κυρία Λουρελ ἡ ὁποία ὑφίσταται ἐπίδρασιν νεαρῶς τῆς φίλης διαπνεομένης ἀπὸ τὰς περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς θεωρίας, ὥστε ἡ συζυγικὴ τῆς ζωὴ γὰρ καθίσταται ἀνυπόφορος. Διὰ τοῦτο ἐπωφελεῖται διχ-γνωμίας τινὸς μετὰ τοῦ συζύγου τῆς διὰ τὰς ζήτησιν τὸ διαζυγίον τῆς.

Ὅταν ἐγενεῖν ἐλευθέρῃ ἡ Ἰωάννα Λουρελ ἀφοσιούται εἰς ὁλοκλήρον εἰς τὸν φεμινισμόν. Ἀπορριπνόμεναι φεμινιστικὴν λέσχην καὶ περιστοιχίζεται ἀπὸ διαδόχους φεμινιστάς. Ἐν τούτοις παρατηρεῖ ὅτι τὸ περιβάλλον δὲν εἶνε οἷον τὸ ἐφανιάζετο, ὅλαι δὲ αἱ δεσποινίδες καὶ κυρίαί αἱ ἐπαγγελλόμεναι τὸν φεμινισμόν εἶνε ἡ ὑστερικαὶ καὶ φιλόδοξοι ἢ ραδιοῦργοι. Αἰσθάνεται ὅτι τὸ ἔργον τῆς δὲν δύναται γὰρ ἱκανοποίησιν τὰ δρεϊρά της. Περὶ αὐτὴν ὑπάρχονσι δύο κύριοι, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν γὰρ τὴν κατακτήσῃ. Τὸν ἓνα τὸν ἀποδιώκει, ἀλλὰ δὲν δύναται γὰρ ἀποφύγῃ τὸν ἄλλον. Εἶνε φίλος παλαιῶν ἐτῶν ὁ Ἰάκω-

βος Δεϋλό, ὅστις μετὰ πολλῆς ἐπιφυλάξεως ἐρωτοτροποεῖ αὐτήν. Ὅταν ὁμως ἐκείνη τὸν διατάσσει νὰ φύγῃ, τῆς προσποιεῖται ὅτι τὴν ἀγαπᾷ. Ἡ Ἰωάννα δὲν ἀργεῖ νὰ γίνῃ ἐρωμένη του διότι καὶ αὐτὴ τὸν ἀγαπᾷ.

Ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος δὲν θέλει νὰ εἶνε εὐτυχής ἐραστής, θέλει δὲ νὰ ἔχῃ σύζυγον τὴν Ἰωάνναν. Αὕτη ἀποκρούει τὴν ἰδέαν, διότι ἔχει διδάχθῃ ὅτι ἡ γυνὴ πρέπει νὰ εἶνε ἐλευθέρη καὶ ὅτι ὁ γάμος εἶνε ἐξευτελιστικὸς δεσμός, ὅτι οἱ σύζυγοι εἶνε ὑπάλληλοι τοῦ ἔρωτος καὶ λέγει ὅτι προτιμᾷ νὰ μὴ ἐπανίῃ ποτὲ τὸν Ἰάκωβον παρὰ νὰ γίνῃ σύζυγός του. Ὁ ἐραστής ἀπέρχεται ἀηλιτισμένος, ἀλλὰ 15 ἡμέρας ἀργότερα μεταβαίνει καὶ τοῦ λέγει, ὅτι εἶνε ἐτοιμὸς νὰ γίνῃ σύζυγός του.

Τὸ ἔργον ἔτυχε θυνουβετυκῆς ὑποδοχῆς. Εἶνε ἀριστοτεχνικῶς διεσκευασμένον, περικλείει δὲ σκηνὰς συζητήσεων περὶ φρενισμοῦ χαριτωμένους καὶ ἀπροσοκήτους.

Ὅλον τὸ ἔργον ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὀλίγοι εἶνε αἱ γυναικες αἵτινες ἔχουσιν εἰλικρινῇ κλίσει πρὸς δημιουργίαν γυναικείας χειραφετήσεως. Πάντοτε δὲ ἡ γυνὴ γίνεται δούλη ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ.

Ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῶν Ἰωαννίνων τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς ἐνήφηνεν ὅπως ἀνεγερθῇ ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἐν Πειραιεὶ ἀνδριάς τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, τοῦ ἀποδώσαντος τὴν ἐλευθερίαν εἰς μυριάδας δούλων ἀδελφῶν καὶ εἰς ἀνάγνωστον αἰδίων τῶν κατορθωμάτων τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὁ ἀνδριάς θὰ παριστᾷ τὸν Διάδοχον ἐφιππον, θὰ εἶνε μαρμαρώνας καὶ θὰ στηθῇ εἰς τὴν πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου πλατεῖαν Συνιστώμεν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον ὅπως προκηρύξῃ διαγωνισμόν, ἡ δὲ κοίσις ν' ἀνατεθῇ εἰς ξένον γλύπτην πρὸς ἀποφυγὴν προκαταλήψεως. Οὕτω μόνον θὰ κατορθωθῇ νὰ γίνῃ ἀνδριάς καλλιτεχνικῆς ἀξίας.

Οἱ κάτοικοι τοῦ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Αἴπου ἐν Χίῳ χωρίον Βροντάδου ἀπεφάσισαν ὅπως ἐπὶ τοῦ μέρους ἐνθα ἔπεισαν οἱ γενναῖοι Ἕλληνες πολεμισταὶ κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς νήσου ἀνεγείρουν στήλην ἀναμνηστικὴν μετὰ παρεκκλησίον.

Ἡ ἀριστοτέχνις τοῦ ἄσματος, ἡ ὀνομαστὴ Speranza Calo (Καλογεροπούλου) ἐννυμεύθη ἐν Παρισίοις μετὰ τοῦ διδάκτορος τῆς νομικῆς καὶ διδάκτορος ἅμα τῆς μηχανικῆς κ. Ἰω. Seailles, νιόφ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σορβόννης κ. G. Seailles, παλαιῶ συγγράμματος τοῦ Ζολᾶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Ἀρεϋφούς.

Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἐπεκύρωσε τὴν μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος σύμβασιν περὶ συγγραφικῶν δικαιωμάτων τῶν θεατρικῶν ἔργων, τὴν ἀπαγορεύουσαν νὰ διδάσκωνται ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ σκηνῆς εἰς ἄλλην γλῶσσαν, πληρὴ τῆς Ἑλληνικῆς, ἔργα Γάλλων συγγραφέων, ἃν δὲν καταβάλλουν οἱ θῖμοι τὰ ρενομιούμενα συγγραφικὰ δικαιώματα, προβλέπουσαν δὲ καὶ περὶ ἀναλόγου προστασίας ἐν Γαλλίᾳ τῶν ἔργων τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων. Ἡ σύμβασις ὑπεγράφη, ὡς γνωστόν, τὴν 22 Ἀπριλίου 1912.

Ἐν Ὑδρᾷ συνεστήθη ἐπιτροπὴ ὅπως συλλέξῃ ἐράτους δι' ἀνέγκαν ἐν Ὑδρᾷ προτομῆς εἰς τὸν ὑποναύαρχον κ. Παῦλον Κουντουριώτην, δι' τὴν δρᾶσίν του ἐν τῷ Αἰγαίῳ.

Εἰς τὴν δεσποινίδα Νέλλην Παπαῆλ ὑποστάσαν τὰς ἐπὶ διπλώματι ἐξετάσεις ἐν τῷ Ὁδείο Ἀθηνῶν ἀπετεμήθη τὸ τιμητικὸν χρυσὸν μετᾶλλον Συγγροῦ.

Ἀπέθανεν εἰς Παρισίους ὁ ζωγράφος E. Debat Ponsan. Γεννηθεὶς ἐν Τολούσῃ τῷ 1847, ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Cabanel. Τὰ κυριώτερα ἔργα του εἶνε τὸ «Πρῶτον πάθος» (τυχὸν μεταλλίου), Εὐσπλαγγία τοῦ Ἀγ. Λουδοβίκου πρὸς τοὺς πτωχοὺς (ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς Rochelle), ἡ Κόρη τοῦ Ἰεφθάε (Μουσεῖον τῆς Carcassonne), ἡ Ἐντροβή (Μουσεῖον τῆς Τολούσης), οἱ Ἄδυο Πετενοί. Ἦτο κιλὸς προσωπογράφος. Ἰδίως ἡ προσωπογραφία τοῦ στρατηγοῦ Βουλανξὲ ἐκτεθεῖσα εἰς τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1889, ἐθανυμίσθη.

Ὁ Δῆμος Κερκίρας ἐρήφισε 3,00 ὀδραχ. πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἔργων τοῦ φανευθέντος ποιητοῦ Μιβίλη. Τῆς ἐκδόσεως θὰ ἐπιμεληθῇ ὁ Κερκυραῖος διηγηματογράφος κ. Κ. Θεοτόκης. Ἐκ τῶν εἰσπραξέων τῆς πωλίσσεως τοῦ βιβλίου θὰ ἀγορασθῇ ἡ προτομὴ τοῦ ποιητοῦ, ἔργον τοῦ κ. Ροῦμπου.

Ἐν τῇ αἰθρῇ τοῦ Ὁλίου ὁ κληρονομὴς καὶ ἄλλοτε ἐταῖρος τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Ἀρχαιολ. σχολῆς καὶ ἱστορικός κ. Paris Ὁμίλης περὶ τῆς Πρώτης Ἡπειρωτικῆς Ἐποποιίας 1750—1822. Ἡ διάλεξις ἐδόθη πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ὁ κ. Παρί, εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἡπείρου, ἐξιστόρησε τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας τῶν Συνωλιτῶν κατὰ τοῦ Ἀλῆ πασοῦ, διεξῆλθε τὴν ἡρωϊκὴν βίον τῶν Κλεφτῶν τῆς Ἡπείρου, καὶ ἐξῆρε τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ Ἑλληνικότητα τῶν Ἰωαννίνων.

Ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐν Ν. Φαλήρῳ ἐν ἡλικίᾳ 74 ἐτῶν, ὁ διευθυντὴς τοῦ «Messenger d' Athènes» καὶ διευθυντὴς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου εἰδήσεων Ἀντώνιος Ζ. Στεφανόπουλι. Ὁ θανὼν, παλαιὸς καὶ ἐγκριτος δημοσιογράφος, ἦτο τύπος ἀγαθωταίου ἀνδρός. Τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Messenger d' Athènes» θὰ συνεχίσῃ ἡ θυγάτηρ του δεσποινὶς Ἰωάννα Στεφανόπουλι, ἀρχισυντάκτις τοῦ φύλλου καὶ συγγραφεὺς πολιτικῶν μονογραφιῶν.

Ἡνοῖξεν ἐν Λονδίνῳ κατάλογος ἐράνων πρὸς ἀνέγκαν ἐθνικοῦ μνημεῖον εἰς τὸν Σκῶτ καὶ τοὺς γενναίους συντρόφους του, τοὺς ἀτυχεῖς ἐξερευνητὰς τοῦ Νοτίου Πόλου. Εἰς 500,000 φρ. ἀνῆλθον ἐντὸς ὀλίγων αἱ εἰσφοραί. Ὁ ὡστερ Τοάμπερλαιν ἐπρότεινεν ὅπως τὸ σχέδιον τοῦ μνημεῖου ἐκτελέσῃ αὐτὴ ἡ σύζυγος τοῦ Σκῶτ, ἣτις εἶνε ἀρίστη γλύπτρια. Ὁ Ροιτέν, ὅστις ὑπῆρξε πρὸ τοῦ γάμου τῆς διδάσκαλός της, ἐπεδοκίμασε τὴν πρότασιν τοῦ Τοάμπερλαιν προσθέσας ὅτι «ἐδείκνυε λαμπρὰν τάλαντον καὶ κανεὶς δὲν θὰ ἀποροστευθῇ, ἐὰν τὸ ἔργον ἀνατεθῇ εἰς αὐτήν.»

— Μίαν μαρμαρίνην προτομὴν ἐνὸς παιδίου δέκα μηνῶν ἔργον διασήμου Γάλλου γλύπτου ἠγόρασαν ἓνας πλούσιος Ἀμερικανὸς ἀντὶ 500,000 φράγκων.

Ὁ Βάγκερ κατέλιπε μετὰ τῶν ἄλλων ἔργων καὶ ἐν ἀτόνιστον λιμπρέτο συγγραφῆν περίεξ τοῦ μύθου τοῦ σιδηροδρογοῦ Βιλάντ, ὅστις κατεσκεύασε σιδηρᾶς πτέρυγας καὶ οὕτω κατόρθωσε νὰ συναντήσῃ τὴν ἐρωμένην του Σβανχέλδ.

Τὸ τολμηρὰς φαντασίας δημιουργήμα ἐτονίσθη τελευταίως ἀπὸ τὸν γερμανὸν μουσικὸν Χελέλ, ὅστις τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ θέατρον Σαρολτενβοίργ τοῦ Βερολίνου. Τὸ ἔργον ἐπέτυχε μεγάλως, καίτοι ὁ συνθέτης κατηγορεῖται ὅτι ἠκολούθησε ξηρῶς τὴν μουσικὴν τοῦ Βάγκερ.

Ὁ Βιενναῖος μουσικοσυνθέτης Παῦλος Λίγκε μετέβη εἰς Ρώμην ὅπως δώσῃ ἐκεῖ πρὸς παράστασιν τὸ νέον του ἔργον «Αὐοιστράτη», ἐξηγούμενον ἐκ τῆς ὁμώνυμου κωμωδίας τοῦ Ἀριστοφάνους.

Τὸ ἔργον θὰ παρασταθῇ ἐντὸς τοῦ μηνός.

★

Ἐπωλήθη ἐν πλειστηριασμῷ τὸ χειρόγραφον τῆς τελευταίας πλήρους σινηδόσεως τοῦ Μπετόβεν. Προέκειται περὶ τοῦ τρίτου μέρους τοῦ περιφήμου κουαρτέτου φά ντὺρ (ἔργον 135), τοῦ τελευταίου ἔργου τοῦ περιφήμου συνθέτου, γνωστοῦ ἀπὸ τὸ μότο: «Ἡ δυσκόλως ληφθεῖσα ἀπόφασις. Πρόπει; Πρόπει».

— Εἰς τὸ Προγκηπικὸν Θέατρον τοῦ Βερολίνου ἐδόθη ἡ πρώτη παράστασις τοῦ νέου μελοδράματος «Ἀστρον Θαλάσσης» τοῦ Ἀλφρέδου Κάιζαρ τοις ἐπὶ τοῦ κειμένου τοῦ Ἑρρίκου Ρεβέρ. Κατὰ τὴν μουσικοκριτικὴν τὸ νέον ἔργον πρόκειται νὰ ἀφίση ἐπιτυχίαν διότι ἡ μουσικὴ του εἶνε ἐντελὴς ἰδιωροθυμὸς καὶ ξένη ἐντελὸς τῶν ἥγων τῶν ἀκουομένων συχνὰ εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ.

— Εἰς Μάλμο τῆς Σουηδίας διοργανοῦται διὰ τὸ 1914 «Ἐκθεσις τῆς Βαλτικῆς» καλλιτεχνικὴ καὶ βιομηχανικὴ. Εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην θὰ λάβουν μέρος αἱ πρὸς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν γειτονικαὶ χώραι.

— Ἡ κυρία Ἰλλέ, ἐν Παρισίοις εἶχε ἐκδόσει ἐν βιβλῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰς ἄγρον τῆς εὐτυχίας». Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ καὶ ὁ κ. Σεσοῦ, ἐξέδωκε γνομικὰ τινα τοῦ Στανδάλ, μὲ τὸν τίτλον «Εἰς ἄγρον τῆς εὐτυχίας». Τὸν ἐνήγαγε ἡ συγγραφεὺς καὶ τὸ δικαστήριον ἀπεφάνητο, ὅτι ὁ τίτλος οὗτος ἦτο πρωτότυπος καὶ ὅτι ἀφοῦ ἦτο πρωτότυπος ἀπετέλει ἰδιοκτησίαν τοῦ ἐφευρόντος, διὸ καὶ ὁ μισητῆς κατεδικάσθη.

★

Ὁ Ἀῆμος Ἀθηναίων σκέπτεται νὰ κοσμήσῃ τὴν αἴθουσαν τῶν τελευτῶν τοῦ Δημοσχερίου μὲ μίαν εἰκόνα ἐκ τοῦ πολέμου. Πιθανῶς θὰ προτιμηθῇ ἡ εἰκὼν τῆς εἰσόδου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν.

★

Κατὰ τὸ παρελθὲν ἔτος οἱ Παρισιοὶ ἐδαπάνησαν διὰ τὰ διάφορα θέατρα καὶ θεάματα τὸ στρογγύλον ποσὶν τῶν 59,000,000. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου 3,000,000 εἰσέπραξεν ἡ Ὀπερα, πλεον τῶν 22· τὰ ἄλλα θέατρα, ἅτινα ἀνέρχονται εἰς 40 ἐν ὅλῳ περίπου, 13 τὰ καφωδεῖα, 8 τὰ ἄλλα παρομοίας φύσεως κέντρα, καὶ 2 1)2 οἱ κινηματογράφοι. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐνδεῶν φόρος, ὅστις ἐν Γαλλίᾳ εἶνε ἐπιβεβλημένος εἰς ἅπαντα τὰ διασκεδαστικὰ κέντρα, ἀπέφερε πλεον τῶν 6,000,000 φράγκων.

★

Λιὰ τὸ βραβεῖον Νομπέλ ὑπεβλήθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας Ἑλληνικὰ ἔργα, ἐν ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργιάδου περὶ τῶν ἀρχαίων λιμένων τῆς Ἑλλάδος καὶ δύο ὑπὸ τοῦ φιλολόγου κ. Θ. Παπαδημητράκοπουλον, ἐν ἑλληνιστὶ καὶ τὸ ἕτερον γαλλιστί.

Ἐπέβαλεν ἐπίσης διὰ τὸ Νομπέλειον βραβεῖον καὶ μίαν συλλογὴν ποιμάτων ὁ ἐκ Κυπαρισσίας κ. Γεώργ. Ζαχαρόπουλος. Περιλαμβάνει ἡ συλλογὴ ποιήματα πρὸς νεκρούς... ἀναφορὰν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἀποστροφὰς πρὸς τοὺς μαλλιαροὺς...

★

Ἐπῆλθε μεταξὺ τῶν κ. κ. Ἀντῖνον, Τσοκοπούλου καὶ Δημητράκοπουλου συνενόησις ὅπως ἀπὸ κοινοῦ γράψουν Στρατιωτικὴν Ἐπιθεώρησιν τοῦ 1913. Λέγεται ὅτι ἐπεισθῇ ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη νὰ τὴν παῖξῃ.

— Ὑπὸ τῶν μαθητιῶν τῆς χορῶδίας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν προετοιμάζεται ἡ «Κόρμεν», ἣν θὰ ὑποδυθῇ ἡ δεσποινὶς Κοῦλα Ζερβού. Διδάσκει ἡ κ. Φεράλδη.

★

Διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀεμινήστον Βάση ὁ κ. Θεοφ. Κακριδῆς.

— Διωρίσθη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλλ. γλώσσης ὁ γυμνασιάρχης κ. Λορεντζάτος.

★

Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Thureau Dangin, ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν. Ἐσπούδασε νομικά, ἐδημοσιογράφησε, διεκρίθη δὲ διὰ τὰ πολιτικά του καὶ ἱστορικά συγγράμματα. Ἀκαδημαϊκὸς ἐξελέγη τῷ 1893 εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ρουσέλ.

★

Ἡ πόλις Λὼτ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ Ἰωακείμ Μουράτ, ὁ βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, ἔδυσεν ἀνδριάντα εἰς τὸ μέγα τέκνον τῆς.

★

Ὁ κ. Ἰακωβίδης ἡσχολήθη τελευταίως εἰς δύο προσωπογραφίας, τοῦ δημάρχου κ. Μερκοῦρη καὶ τοῦ ζωγράφου κ. Χατζοπούλου, ὅστις ἐπροσωπογραφήθη μὲ τὸν φακὸν εἰς τὴν χεῖρα, καθ' ἣν στιγμὴν ἀνοίγει τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐξετάζει ἐνα ἐφθαρμένον πίνακα.

★

Παρεστάθησαν ἐν τῷ «Θεάτρῳ τοῦ λαοῦ» τοῦ Μιλάνου κατὰ τρεῖς συνεχεῖς ἑσπέρας τέσσαρα Ἑλληνικὰ δράματα: αἱ «Νεφέλαι» τοῦ Ἀριστοφάνους, ἡ «Ἀλκίσις», ὁ «Κύκλωψ» καὶ αἱ «Βάχαι» τοῦ Εὐριπίδου.

Ἡ παράστασις ἐγένετο κατ' ἀρίστην μετάφρασιν τοῦ ἐν Παδοῦᾳ Πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ Ἑκτοροῦ Romanoli, ὅστις ἔχει κάμει τὴν καλλιτέραν εἰς τὴν Ἰταλικὴν μετάφρασιν τοῦ Ἀριστοφάνους. Ὁ αὐτὸς συνθέσκει καὶ τὴν μουσικὴν, ἥτις συνῶδενε τὰ δράματα, παρέστησαν δὲ αὐτὰ φοιτῆται τοῦ Πανεπιστημίου Παδοῦνης. Αἱ ἐνδυμασίαι, ὁ διάκοσμος τῆς σκηνῆς, αἱ κινήσεις τῶν ἡθοποιῶν, τὰ πάντα ἐρρυθμίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχαίων ἀγγείων καὶ εἰδωλείων καθ' ὃν τρόπον ἐν Γερμανίᾳ εἶχον παρασταθῇ κομωφάδι τοῦ Μενάνδρου, διχαχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἀρχαιολογίας κ. Ρόμπερτ.

★

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία προετοιμάζει μεγάλην ἀρχαιολογικὴν ἐκδρομὴν εἰς τὰς ἀπελευθερωθείσας πόλεις καὶ νήσους τῆς νέας Ἑλλάδος, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ὁρίζουσα ἅμα καὶ τὰ σημεῖα ὅπου θὰ ἐνεργήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἀνασκαφὰς ἐκεῖ.

★

Ἀπέθανεν ἐν Ρώμῃ τῇ 14 Φεβρ. ὁ καθηγητὴς Ἀγγελος de Gubernatis, ἐν ἡλικίᾳ 73 ἐτῶν. Ὑπῆρξε κατ' ἀρχὰς καθηγητὴς τῆς Σανσκορτικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Φλωρεντίας, τῷ δὲ 1869 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἰταλικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ρώμης. Ὑπῆρξε συγγραφεὺς πολυγραφώτατος, γράφας ἔργα ἱστορικά, γλωσσολογικά, λεξικά, ποιήσεις καὶ δράματα. Ἦτο θεορμότατος φιλέλλην, κανχώμενος ὅτι προγόνος του ὑπῆρξε μετανάστης ἐκ Βυζαντίου. Εἰργάσθη ὑπὲρ ἰδρύσεως Ἑλληνολατινικοῦ Συλλόγου, κατὰ δὲ τὸ περυσινὸν Ἰωβίλατον τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν προεφώνησε ποιητικώτατα αὐτὸ, ἀνακρινχθεὶς ἐπιτίμιος διδάκτωρ αὐτοῦ. Τὸ κύκνειον αὐτοῦ ἔργον ἦτο πραγματεία κατὰ τῆς ἰδρύσεως αὐτονόμου Ἀλβανίας εἰς τὸ περιοδικὸν «Vita internazionale».

★

Προσεχῶς θάναόξῃ ἐν Τουρνῷ Γυναικεῖα διεθνὴς καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις ἥτις θὰ περιέχῃ χίλια ἔργα, ὃν πεντακόσια θὰ εἶνε Ἰταλικά. Μεταξὺ τῶν ξένων περιλαμβάνονται γλυπτικὰ ἔργα τῆς κυρίας Σκῶτ, χήρας τοῦ ἐξεστρατηγῆ, εἰς ἣν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ὁ τίτλος τῆς λαίδης.

★